

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 1 (629)

Mierzeszyn, styczeń 2025 r.

ISSN 2082-0089 Rok 16

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**OJCIEC ŚWIĘTY FRANCISZEK ZAINAUGUROWAŁ
JUBILEUSZOWY ROK ŚWIĘTY 2025
OTWIERAJĄC DRZWI ŚWIĘTE BAZYLIKI
ŚWIĘTEGO PIOTRA W WATYKANIE
24 grudnia 2024 roku**

INAUGURACJA JUBILEUSZOWEGO ROKU ŚWIĘTEGO 2025

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA
W BAZYLICE ŚW. PIOTRA W WATYKANIE

24 grudnia 2024 roku

Anioł Pański, spowity światłem, rozświetla noc i przekazuje pasterzom dobrą nowinę: „Zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan” (Łk 2, 10-11). Wśród zdumienia ubogich i śpiewu aniołów niebo otwiera się na ziemi: Bóg stał się jednym z nas, aby nas do siebie upodobnić. Zstąpił między nas, aby nas podnieść i przywrócić w objęcia Ojca.

To, drogie siostry i drodzy bracia, jest nasza nadzieja. Bóg jest Emmanuelem – Bogiem z nami. Nieskończenie wielki stał się mały. Boskie światło zabłysło pośród ciemności świata, a chwała nieba pojawiła się na ziemi. W jaki sposób? W małości Dziecka. A jeśli Bóg przychodzi, nawet gdy nasze serca przypominają ubogi żłóbek, możemy powiedzieć: nadzieja nie umarła, nadzieja żyje i towarzyszy nam na zawsze. Nadzieja nie zawodzi.

Siostry i bracia, wraz z otwarciem Drzwi Świętych rozpoczęliśmy nowy Jubileusz: każdy z nas może wejść w tajemnicę tej proklamacji łaski. To noc, w której drzwi nadziei otwierają się szeroko na świat; noc, w której Bóg mówi do każdego: „Jest nadzieja także dla ciebie!”. Jest nadzieja dla każdego z nas. Ale nie zapominajmy, drodzy bracia i siostry, że Bóg przebacza wszystko, zawsze przebacza. To właśnie jest fundament naszej nadziei w Panu.

Aby przyjąć ten dar, jesteśmy wezwani do wyruszenia w drogę ze zdumieniem pasterzy z Betlejem. Ewangelia mówi, że po otrzymaniu zwiastowania anioła „poszli, nie zwlekając” (Łk 2,16). To jest wezwanie, by na nowo odkryć utraconą nadzieję, odnowić ją w sobie i zasiąć w spustoszeniach naszych czasów. A w tych czasach jest tak wiele spustoszeń! Pomyślmy o wojnach, dzieciach zmuszanych do walki z bronią w ręku, o bombach niszczących szkoły i szpitale. Nie zwlekajmy, lecz pozwólmy, by dobra nowina porwała nasze serca.

Idźmy bez zwłoki, aby zobaczyć Pana, który narodził się dla nas. Z lekkim i czujnym sercem, gotowi na spotkanie, przełożmy nadzieję na konkretne sytuacje naszego życia. Chrześcijańska nadzieja nie jest biernym oczekiwaniem szczęśliwego zakończenia – jest

obietnicą Pana, którą należy przyjąć tutaj i teraz, w rzeczywistości, która cierpi i jęczy. Pan wzywa nas, abyśmy nie zwlekali, nie popadali w przeciętność, lecz odważnie stawiali czoła złu i mieli odwagę zmieniać świat.

Nadzieja rodzi się tej nocy i nie toleruje lenistwa ani wygodnictwa. Nadzieja nie pozwala na fałszywą ostrożność ani na milczenie wobec niesprawiedliwości. Wręcz przeciwnie, chrześcijańska nadzieja wzywa nas do cierpliwego oczekiwania na Królestwo Boże i do śmiałego działania już dziś. Zaprasza nas do stania się pielgrzymami w poszukiwaniu prawdy, marzycielami pragnącymi nowego świata pełnego pokoju i sprawiedliwości.

Patrząc na nasze przyzwyczajenie do wygod, dobry kapłan modlił się kiedyś w ten sposób: „Panie, proszę Cię o trochę niepokoju, trochę wyrzutów sumienia. Na Boże Narodzenie chciałbym być niezadowolony. Szczęśliwy z powodu tego, co robisz, ale niezadowolony z mojej odpowiedzi. Zabierz, proszę, nasz fałszywy spokój i włóż gromadę cierni do naszego przepelnionego ‘żłóbka’. Włóż w nasze dusze pragnienie czegoś innego” (A. Pronzato, Nowenna na Boże Narodzenie).

Chrześcijańska nadzieja wymaga, byśmy ruszyli naprzód „bez zwłoki”. Jesteśmy wezwani do niesienia tej nadziei jako pielgrzymi światła w ciemnościach świata.

Siostry i bracia, to jest Jubileusz, to jest czas nadziei! Wzywa nas, byśmy na nowo odkryli radość spotkania z Panem, podjęli duchową odnowę i zobowiązali się do przemiany świata. Niech stanie się on czasem prawdziwego jubileuszu: dla naszej Matki Ziemi, zranionej przez logikę zysku; dla najbiedniejszych krajów, obciążonych niesprawiedliwymi długami; dla każdego, kto jest więźniem starej i nowej niewoli.

Nieśmy nadzieję tam, gdzie jej brak: w cierpieniu, samotności, złamanych marzeniach, zmęczeniu i bólu. Niech Jubileusz otworzy przestrzeń, by nadzieja Ewangelii, miłości i przebaczenia dotarła do wszystkich.

Spójrzmy na szopkę, kontemplujmy czułość Boga objawiającą się w obliczu Dzieciątka Jezus. Zadajmy sobie pytanie: „Czy mam w sercu tę nadzieję?”. Niech Boże Narodzenie przyniesie każdemu z nas tę wizję nadziei, która oświeca naszą codzienną drogę.

W tę noc dla ciebie otwierają się „święte drzwi” Bożego serca. Jezus, Bóg z nami, rodzi się dla ciebie, dla mnie, dla nas wszystkich. Z Nim rozkwita radość, życie się zmienia, a nadzieja nigdy nie zawodzi.

Papież FRANCISZEK

Watykan, 24 grudnia 2024 r.

INAUGURACJA JUBILEUSZOWEGO ROKU ŚWIĘTEGO 2025 W ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

HOMILIA KS. ARCYBISKUPA TADEUSZA
WOJDY SAC METROPOLITY GDAŃSKIEGO
W BAZYLICE ARCHIKATEDRALNEJ
W GDAŃSKU OLIWIE

29 grudnia 2024 roku

Ekscelencje, Księża Biskupi Wiesławie i Piotrze,

Czcigodni Bracia w Kapłaństwie, Siostry Zakonne, Osoby Konsekrowane, Członkowie Ruchów, Wspólnot i Grup religijnych,

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia!

W Wigilię 24 grudnia Ojciec Święty Franciszek zainaugurował w Rzymie Rok Jubileuszowy, otwierając Święte Drzwi w Bazylice Watykańskiej. W dniu dzisiejszym natomiast ma miejsce inauguracja Roku Świętego we wszystkich diecezjach na całym świecie. W tę niedzielę św. Rodziny wszyscy wierzący na całym świecie stają się jedną wielką rodziną, zjednoczoną we wspólnej celebracji rozpoczęcia Roku Świętego. Jest to wyjątkowy dzień zjednoczenia ludzkich serc, które zwracają się ku Bogu, aby korzystać z Jego wielkiego miłosierdzia.

Jest to wyjątkowy Rok. Mija bowiem 2025 lat od Narodzenia Jezusa Chrystusa. Chcemy przeżyć ten Rok inaczej, bardziej zjednoczeni z Bogiem również dlatego, że w obchody Roku Świętego wpisuje się Jubileusz 100-lecia powstania naszej Gdańskiej Diecezji, co jest dodatkowym motywem do zatrzymania się i do podjęcia głębszej refleksji nad naszą wiarą, nad naszym chrześcijańskim życiem i nad naszym zbawieniem.

Tradycją Kościoła jest obchodzenie Roku Jubileuszowego co 25 lat, aby wierzącym i poszukującym Boga dać możliwość doświadczenia bliskości Boga. Tym razem tę bliskość ułatwiają święta Bożego Narodzenia, bowiem Jubileusz narodzenia Jezusa rozpoczynamy właśnie w okresie świąt Bożego Narodzenia, w którym rozbrzmiewają wciąż słowa z Ewangelii św. Łukasza: „*Narodził się nam Zbawiciel, którym jest Jezus Chrystus*”. To

niezwykle, że w Jezusie Chrystusie narodzonym w Betlejem przyszedł do nas sam Bóg, aby dać się poznać i pokochać. Z nim nasze życie staje się pełniejsze, piękniejsze i doskonalsze. Z Nim możemy uczynić je darem dla innych, a tego właśnie od nas oczekuje. Dlatego Jubileusz jest dla nas czasem wyjątkowym, ważnym i potrzebnym.

Czym ma być rozpoczynający się Jubileusz?

W okolicznościowej Bulli papież Franciszek pisze: „*Jubileusz będzie zatem Rokiem Świętym, charakteryzującym się nadzieją, która nie gaśnie, nadzieją w Bogu. Oby pomógł nam odkryć na nowo niezbędną ufność, zarówno w Kościele, jak i w społeczeństwie, w relacjach międzyludzkich, w stosunkach międzynarodowych, w promowaniu godności każdej osoby i w szacunku dla stworzenia. Niech świadectwo wiary będzie w świecie zaczynem prawdziwej nadziei, głoszeniem nowych niebios i nowej ziemi (por. 2 P 3, 13), gdzie możemy mieszkać w sprawiedliwości i zgodzie między narodami, dążąc do wypełnienia obietnicy Pana*” (nr 25).

Papież zatem zwraca naszą uwagę na potrzebę odbudowania w sobie nadziei. Czy jej rzeczywiście potrzebujemy? Myślę, że nawet bardzo. Chrześcijańska nadzieja ukazuje nam przede wszystkim sens i cel ludzkiego życia, a jest nim zbawienie człowieka. Wielu spośród nas przestaje wierzyć w życie wieczne i to jest ich największy dramat. Nie rodzimy się tylko po to, aby umierać, lecz rodzimy się, aby osiągnąć życie wieczne. W niebie jest nasza ojczyzna do której wszyscy zmierzamy. Jezus się narodził jako Człowiek, umarł i zmartwychwstał, aby nam tę prawdę przekazać i wskazać drogę zbawienia. Potrzebujemy zatem mocnego czasu rozbudzenia nadziei, w przeciwnym razie będziemy jak uschnięte drzewo, które nie tylko nie przynosi owoców lecz zaszpeca otoczenie.

To mocne przesłanie jubileuszowe papieża Franciszka będzie nam towarzyszyć w tym czasie, stawiać nam pytanie jak wygląda moje życie, moja wiara, moje relacje z innymi, co jest największym dla mnie dobrem. One z pewnością zburzą nieco mój pozorny spokój sumienia i ducha i wywołają pytanie o sens życia i o nadzieję jego realizacji. Tego właśnie wszyscy potrzebujemy, bo w naszym sercu jest wiele pięknych, ale uspionych pragnień, które trzeba obudzić. Temu właśnie służy Jubileusz. Jest wymarzoną okazją, aby – jak mówi papież Franciszek - „*odzyskać radość życia, ponieważ istota ludzka, stworzona*

na obraz i podobieństwo Boga (por. Rdz 1, 26), nie może zadowolić się przetrwaniem lub wegetacją, dostosowaniem się do teraźniejszości, pozwalając zadowolić się jedynie rzeczywistością materialną. To zamyka w indywidualizmie i niszczy nadzieję, rodząc smutek, który zagnieżdża się w sercu, czyniąc ludzi zgorzkniałymi i niecierpliwymi” w Bulli (n.9).

W jedności zatem z Ojcem Świętym, z całym Kościołem i z wierzącymi na całym świecie, wnieśliśmy jubileuszową modlitwę o dar przeżywania tego czasu łaski z Bogiem i drugim człowiekiem. Starotestamentalnym zwyczajem, usłyszeliśmy głos rogu Jubileuszowego, któremu wtórowały dzwony we wszystkich naszych kościołach, ogłaszając rozpoczęcie Roku Świętego i Jubileuszu 100-lecia powstania Diecezji Gdańskiej. Dalej w procesji przeszliśmy ulicami miasta do Bazyliki Archikatedralnej, aby tu zjednoczyć się z Chrystusem w uroczystej Mszy świętej. Przeszliśmy pod znakiem krzyża, szczególnego krzyża. Ten Krzyż procesyjny z kościoła pw. Świętego Mikołaja w Gdańsku prowadził pierwszą po II wojnie światowej procesję Bożego Ciała, która przeszła ulicami zniszczonego wówczas miasta. Miało to miejsce 20 czerwca 1946 roku. Po świętej Eucharystii celebrowanej w kościele OO. Dominikanów przy ul. Świętojańskiej procesja szła do kolejnych ołtarzy przygotowanych na ulicach zrujnowanego miasta. Jak słusznie zauważył wówczas O. Fabian Madura, Dominikanin, *„Dziwny był to widok, kiedy wśród gruzów i ruin, oraz sterczących fasad zabytkowych budynków i gdańskich domów, wśród zniszczonego i zamartwego śródmieścia widziało się dziesiątki tysięcy ludzi otaczających jedyny ocalały w starym Gdańsku kościół OO. Dominikanów, zwany bazyliką św. Mikołaja, z której ruszyła teoferyczna procesja wśród głośnego śpiewu polskich pieśni religijnych”*.

Po tragedii wielkiej wojny, która przyniosła śmierć, zniszczenia, ogrom cierpienia i dramatów ludzkich, ten krzyż i ta procesja były symbolem odradzającego się życia, symbolem nadziei lepszych czasów, symbolem wolności jak również niezwyklej siły wiary. Ten krzyż procesyjny był *„symbolem wiary i odwagi z jaką wierni Archidiecezji Gdańskiej odbudowywali swoje wsie i miasta budując przyszłość opartą na pokoju i wolności”* (Tamże).

Właśnie dlatego ten sam krzyż poprowadził nas dzisiaj ulicami miasta do Archikatedry Oliwskiej, i stąd przez najbliższy rok towarzyszyć

nam będzie w odbudowywaniu naszej wiary, nadziei i miłości. On będzie nas zachęcał do uczestnictwa w wydarzeniach Roku Świętego i Jubileuszu naszej Archidiecezji. Niech ten jubileuszowy symbol będzie dla nas dowodem odradzającej się w nas wiary, która przekracza wszelkie zniechęcenie i słabości. Niech On będzie także źródłem nadziei w podejmowaniu trudu osobistego i wspólnotowego nawrócenia.

Rok Święty otwiera przed nami niewyczerpany skarbiec miłości miłosiernej. Kiedy czujemy wewnętrzne zagubienie z powodu nierozwiązanych spraw, konfliktów, nieprzebaczonych urazów i doznanych krzywd, nieuporządkowanych spraw moralnych, kiedy brakuje nam sił i odwagi aby z kimś się pojednać, nie mogę sobie poradzić z jakąś słabością, wówczas pozostaje nam Bóg ze swoim miłosierdziem, który wszystko może. Warto więc pomyśleć, uświadomić sobie co mi doskwiera, co odbiera mi radość i pokój wewnętrzny, co jest dla mnie ciężarem, co jest dla mnie po prostu trudne, i skorzystać z Bożego miłosierdzia. Z pewnością Jezus Cię nie zawiedzie, bo On pragnie Twojego dobra ! On pragnie radości i pokoju w Twoim sercu, On pragnie Twojego szczęścia.

Papież Franciszek w Bulli Jubileuszowej przypomina również: *„To nie przypadek, że pielgrzymowanie wyraża fundamentalny element każdego wydarzenia jubileuszowego”* (n.5). Oznacza to, że każdy, kto chce przeżyć ten czas, staje się pielgrzymem zarówno w sensie fizycznym jak i duchowym. *„Wyruszenie w drogę - mówi dalej papież - jest typowe dla tych, którzy poszukują sensu życia. Piesze pielgrzymowanie bardzo sprzyja odkrywaniu na nowo wartości milczenia, wysiłku i tego, co istotne. Również w nadchodzącym roku pielgrzymi nadziei nie omieszkają przemierzyć dróg starożytnych i współczesnych, aby intensywnie przeżyć doświadczenie jubileuszowe”* (Tamże). W tym też duchu wszyscy jesteśmy zaproszeni do pielgrzymowania do kościołów Jubileuszowych, których jest aż 27. Każdy więc ma wiele możliwości, aby taką pielgrzymkę odbyć i uzyskać odpust jubileuszowy. Prócz tego w maju pielgrzymować będziemy do grobu naszego Patrona w Gnieźnie, św. Wojciecha, zaś we wrześniu do Rzymu, do grobów Apostołów i męczenników rzymskich, aby tam umacniać naszą wiarę.

Pielgrzymka zewnętrzna odzwierciedla wewnętrzną drogę odnowy duchowej. To ważna

choć trudna droga, ale trzeba ją podjąć, aby uporządkować swoje życie osobiste, rodzinne i społeczne, otworzyć się bardziej na Boga i na drugiego człowieka, poczynając od najbliższych, rodziny, przyjaciół. Z pewnością, każdy z nas ma wiele do zrobienia w tym zakresie, bo jak słusznie zauważa papież Franciszek: „*Nie mamy już czasu na spotkania, a często nawet w rodzinach trudno jest być razem i spokojnie porozmawiać. Cierpliwość została wygnana przez pośpiech, wyrządzając ludziom wielką krzywdę. Niecierpliwość, nerwowość, czasem nieuzasadniona przemoc biorą górę, rodząc niezadowolenie i zamknięcie*” (Bulla n. 4).

Ale to właśnie wchodząc w głęboką relację z Jezusem, otwieramy się również na drugiego człowieka, stajemy się sobie bliscy. Jesteśmy więc pielgrzymami nadziei, którzy wewnątrz i zewnątrz poszukują Jezusa narodzonego w Betlejem i poszukują drugiego człowieka, aby mu tego Jezusa zanieść i o Nim opowiadać. Jubileusz, to gwiazda nadziei, która jawi się w naszym sercu i inspiruje do wyjścia z domniemanego spokoju, z codziennych wygod i utartych zwyczajów, z zaspakajania swoich przyziemnych potrzeb, i szukania czegoś nowego, co motywuje, wyzwala większe pragnienia i wyższe aspiracje.

Wykorzystajmy Rok Święty na uregulowanie osobistej relacji z Bogiem, która może jest powierzchowna, słaba, naznaczona mniejszymi lub większymi niewiernościami, grzechem, brakiem czasu na modlitwę i na Mszę świętą. Może jesteś na Niego obrażony/obrażona z powodu nieotrzymanej pomocy... Nie oburzajmy się na Pana Boga. On wie najlepiej czego naprawdę potrzebujemy. On troszczy się o nasze zbawienie – bo ono jest celem naszego życia. Gdy Go przyjmujemy, On poprowadzi nas ku zbawieniu i obdarzy różnymi dobrami, również ziemskimi.

Niech nam w tym czasie towarzyszy wołanie św. Jana Pawła II z rozpoczęcia pontyfikatu: „*Otwórzcie drzwi swojego serca Chrystusowi. Otwórzcie je na oścież!*”.

Droga Siostrzo, Drogi Bracie, otwórz na oścież swoje serce dla Chrystusa, który niesie Ci miłość miłosierną. Pozwól Mu zamieszkać w swoim sercu, a On uzdrowi je i napełni wiarą, nadzieją i miłością. Amen.

Ks. Arcybiskup TADEUSZ WOJDA SAC

Metropolita Gdański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Gdańsk Oliwa, 29 grudnia 2024 roku

**PODZIĘKOWANIE
ZA OFIARY NA REMONT
KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH:
ROK 2025**

1. Małgorzata i Ryszard Kulwikowscy, Błotnia
2. Łukasz Kulwikowski, Błotnia
3. Anna i Roman Turek, Błotnia
4. Wiesława i Lech Łojewscy, Błotnia
5. Grażyna i Henryk Klaffke, Błotnia
6. Teresa i Józef Bąk, Błotnia
7. Jolanta i Mirosław Wójcik, Błotnia
8. Małgorzata i Arkadiusz Dysarz, Błotnia
9. Danuta Sikora, Warcz
10. Gabriela i Jerzy Guzowscy, Warcz
11. Jolanta i Andrzej Plak, Warcz
12. Katarzyna i Karol Raszewscy, Zaskoczyn
13. Dorota Walkusz, Warcz
14. Aniela i Leszek Włodarczyk, Warcz
15. Bernadeta i Grzegorz Kusaj, Warcz
16. Bożena i Wiktor Dobrowolski, Warcz
17. Teresa i Ryszard Budzyński, Warcz
18. Anna i Ryszard Masełbas, Warcz
19. Sandra i Paweł Kłosiński, Warcz
20. Aleksandra Kobylińska, Zaskoczyn
21. Katarzyna i Andrzej Kobyliński, Zaskoczyn
22. Maria Szulc, Zaskoczyn
23. Helena i Marian Szulejewscy, Zaskoczyn
24. Beata i Adam Chodowscy, Zaskoczyn
25. Ewa Dawidowska, Zaskoczyn
26. Bogumiła i Władysław Płoński, Zaskoczyn
27. Urszula Kania, Zaskoczyn
28. Irena i Wiesław Dyl, Zaskoczyn
29. Krystyna i Jan Surma, Zaskoczyn
30. Katarzyna i Karol Raszewscy, Zaskoczyn
31. Ewelina i Tomasz Surma, Zaskoczyn
32. Ewa Budzar, Zaskoczyn
33. Irena Reglińska, Zaskoczyn
34. Czesława i Bogusław Wójcik, Zaskoczyn
35. Cecylia i Adam Groszek, Zaskoczyn
36. Elżbieta Krefta, Zaskoczyn
37. Kamila i Piotr Krefta, Zaskoczyn
38. Elżbieta i Kazimierz Niczyporowicz, Domachowo
39. Barbara i Mirosław Gajewscy, Mierzeszyn
40. Ewa i Andrzej Rosiak, Olszanka
41. Żaneta i Mariusz Butowscy, Olszanka
42. Teresa i Jan Koziorebscy, Olszanka
43. Tadeusz Koprowicz, Olszanka
44. Monika i Wojciech Butowscy, Olszanka
45. Katarzyna i Andrzej Kistowscy, Olszanka
46. Krystyna i Tadeusz Butowscy, Olszanka
47. Ewelina i Michał Wajroch, Olszanka
48. Ewa i Krzysztof Kolbusz, Olszanka
49. Marta i Łukasz Kukliński, Olszanka
50. Elżbieta i Andrzej Frączak, Olszanka
51. Aleksandra i Robert Gawin, Olszanka
52. Mariola, Anna, Grzegorz Koprowicz, Olszanka
53. Krystyna Kucmann, Olszanka
54. Barbara i Henryk Hinz, Olszanka
55. Anna i Jarosław Czysarscy, Olszanka
56. Mariola i Krzysztof Mądrzejewscy, Domachowo
57. Anna i Sebastian Lemke, Domachowo

58. Monika i Leszek Adamczyk, Domachowo
59. Monika i Ryszard Płotka, Domachowo
60. Elżbieta i Kazimierz Niczyporowicz, Domachowo
61. Ewa Żurek, Domachowo
62. Wioletta i Mariusz Czysarscy, Domachowo
63. Urszula Gmerek, Domachowo
64. Longina Górnowicz, Domachowo
65. Julianna i Kamil Pepliński, Domachowo
66. Elżbieta Langowska, Domachowo
67. Zofia i Zygmunt Gębka, Domachowo
68. Jadwiga i Zbigniew Kolberg, Domachowo
69. Tomasz Mejer, Domachowo
70. Wiesława i Tadeusz Mejer, Domachowo
71. Iwona i Błażej Konkol, Domachowo
72. Gertruda Peplińska, Domachowo
73. Elżbieta i Krzysztof Pepliński, Domachowo
74. Elżbieta i Bogdan Chyła, Mierzeszyn
75. Katarzyna i Adam Rybicy, Mierzeszyn
76. Gabriela Szymczyk, Mierzeszyn
77. Mirela i Artur Kowalscy, Mierzeszyn
78. Honorata i Rafał Kowalscy, Mierzeszyn
79. Grażyna i Lech Kowalscy, Mierzeszyn
80. Krystyna i Wiesław Kielczykowski, Mierzeszyn
81. Agnieszka i Dariusz Kielczykowski, Mierzeszyn
82. Bożena Kielczykowska, Mierzeszyn
83. Róża Bukowska, Mierzeszyn
84. Bożena i Adam Bukowscy, Mierzeszyn
85. Maria i Henryk Rosin, Mierzeszyn
86. Halina i Kazimierz Jurek, Mierzeszyn
87. Marzena i Bolesław Koryccy, Mierzeszyn
88. Ewa i Wiesław Pliszczynski, Mierzeszyn
89. Jolanta i Mirosław Kobrzyński, Mierzeszyn
90. Aleksandra i Andrzej Kaczor, Mierzeszyn
91. Mirosława i Zbigniew Rywaczy, Mierzeszyn
92. Elżbieta i Tomasz Meger, Mierzeszyn
93. Eugeniusz Jąkałski, Mierzeszyn
94. Elżbieta i Kazimierz Niesiołowski, Mierzeszyn

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

C+M+B 2025

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁA OCHRZCZONA:

1. ZUZANNA CZAJA, zam. Warcz, ur. 18 października 2024, och. 25 grudnia 2024 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).

ZMARŁY:

1. KRYSZYNA JADWIGA MATWIEJCZUK, zam. Zaskoczyn DPS, ur. 13 czerwca 1949, zm. 29 grudnia 2024, pogrzeb odbył się 31 grudnia 2024 w Mierzyszynie (DPS wyraża zgodę na publikację informacji).
2. KRYSZYNA ZOFIA POSUNIAK, zam. Zaskoczyn DPS, ur. 27 stycznia 1937, zm. 3 stycznia 2025, pogrzeb odbył się 10 stycznia 2025 w Sopocie (DPS wyraża zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2024

471. Stanisława i Jan Leśniak, Błotnia
472. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
473. Pelagia Malec, Mierzyszyn
474. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
475. Mieczysława Stosio, Mierzyszyn
476. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
477. Agata Kucharz, Domachowo
478. Barbara i Ryszard Adamczyk, Zaskoczyn
479. Krystyna Korycka, Mierzyszyn
480. Mariola Wajsbrot, Warcz
481. Irena i Piotr Krzemiński, Gdańsk Osowa
482. Lucyna i Marek Czerwiński, Mierzyszyn
483. Aleksandra Bukowska, Domachowo
484. Bożena Kielczykowska z rodziną, Mierzyszyn
485. Rodzina Banasik, Mierzyszyn
486. Teresa i Jan Koziorzębscy, Olszanka
487. Bernarda i Marian Pieczykolan, Kozia Góra
488. Jolanta i Bogdan Koprowscy, Szklana Góra
489. Zofia i Marek Mokwa, Szklana Góra
490. Anna i Mirosław Piankowscy, Miłowo
491. Agnieszka Kuśmierk, Miłowo
492. Magdalena i Janusz Pieczykolan, Miłowo
493. Joanna i Mieczysław Szczęsny, Miłowo
494. Wioleta i Tomasz Torlop, Miłowo
495. Zygmunt Szulc, Miłowo
496. Justyna i Piotr Szulc, Miłowo
497. Krystyna i Jan Surma, Zaskoczyn
498. Krystyna i Eugeniusz Dziobko, Błotnia
499. Anna i Ireneusz Sikora, Błotnia
500. Janina i Adam Sikorscy, Błotnia
501. Maciej Dyks, Błotnia
502. Barbara, Arkadiusz Turscy, Błotnia
503. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
504. Rodziny Leśniak i Dusza, Błotnia
505. Gabriela i Mirosław Szymikowscy, Błotnia
506. Krystyna Dyks, Błotnia
507. Danuta i Wiesław Ronowicz, Błotnia
508. Klaudia i Mateusz Żbikowscy, Błotnia
509. Grażyna i Jan Klonowscy, Błotnia
510. Edyta i Andrzej Klonowscy, Błotnia

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

Stanisław Kardynał Dziwisz

Kraków, Boże Narodzenie 2024

Czcigodny Księżu Proboszczu,

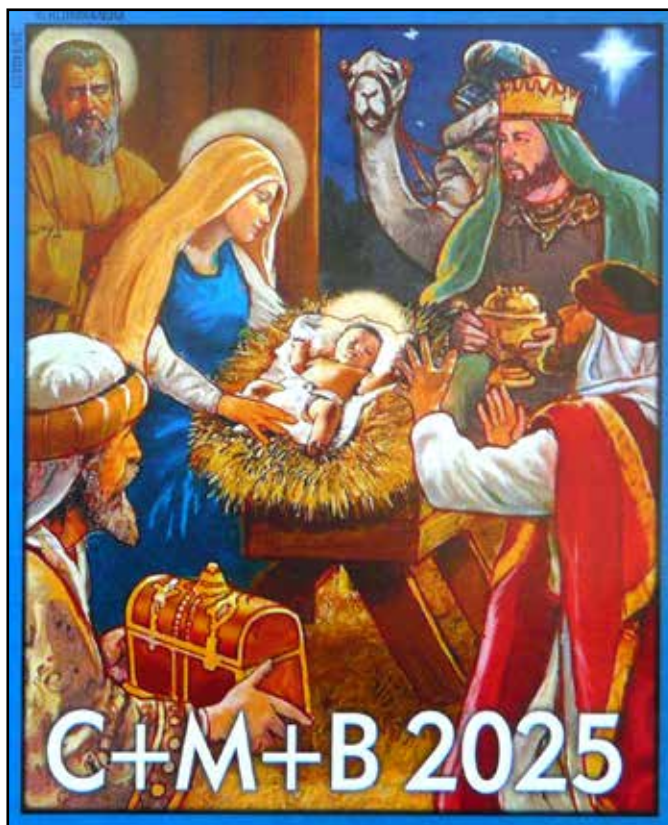
Dziękuję za modlitwę i przesłane wyrazy pamięci, które serdecznie odwzajemniam.

Życzę, by Święta Bożego Narodzenia były dla wszystkich czasem odnowy wiary, wzrastania we wzajemnej miłości i budzenia nadziei, która pozwala przezwyciężać wszelkie trudności. Niech na stałe zagości w naszych domach miłosierdzie, dobroć i ludzka solidarność.

Niech Boże Dziecię Jezus napelnia serca wszystkich radością i prawdziwym pokojem.

Błogosławionych Świąt Narodzenia Pańskiego i wszelkiej pomyślności w Nowym Jubileuszowym Roku 2025!

Stanisław kard. Dziwisz

**KS. ARCYBISKUP TADEUSZ WOJDA SAC METROPOLITA GDAŃSKI
ZAINAUGOROWAŁ JUBILEUSZOWY ROK ŚWIĘTY 2025
W ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ OTWIERAJĄC DRZWI ŚWIĘTE
W BAZYLICE ARCHIKATEDRALNEJ W GDAŃSKU OLIWIE**

29 grudnia 2024 roku

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcyfia.i3k.pl

CMENARZA: www.mogily.pl/mierzczyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.